

[Dahlgaard.]

gen som Formand for Landmandsbankens Afviklingskasse. Nu ligger det jo ganske klart, at Finansudvalget som saadant har ikke nogen Kompetence til at kræve dette Forhold ændret, men jeg tror, det er meget sundt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hauge og det ærede Medlem Hr. Korsgaard gav Udtryk for, at det siges overfor Offentligheden, at i Folketingets Finansudvalg var der fuldkommen Enstemmighed om, at det var et uheldigt Forhold, og det blev meddelt Handelsministeren, at Folketingets Finansudvalg var enigt herom. Jeg er glad for, at det kan siges, thi det betyder dog, at man paa ret afgørende Sted har Forstaaelsen af, at Rigsdagen fremtidig bør være mere vagtsom overfor de Interesse-kollisioner, som det i vor Tid er saa vigtigt at udelukke Muligheden for i Statens Styrelse, og jeg haaber, at den nuværende Handelsminister ogsaa vil være enig i disse Synspunkter. Derfor vil jeg gerne ud fra de principielle Grunde, som laa bagved Finansudvalgets enstemmige Opfattelse, opfordre den højtærede Handelsminister til at fritage Handelsministeriets Departementschef for Stillingen som Formand for Landmandsbankens Afviklingskasse.

Idet jeg gør dette, vil jeg tilføje, at jeg mener, at der i hele denne Sag ikke ligger noget politisk Moment. Den nuværende højtærede Handelsminister er, som man jo kan se paa ham, ganske uskyldig i hele Forholdet, og jeg kan tilføje for mit personlige Vedkommende, at jeg vilde ikke et Øjeblik mistænke den nuværende Minister for at begaa en saa stor Dumhed som den, der her er begaaet. Jeg føjer til, at der heller ikke i en saadan Afvikling af hele Spørgsmaalet, som jeg her har nævnt, ligger noget personligt krænkende for Handelsministeriets Departementschef, som efter de Oplysninger, der foreligger for Finansudvalget, vel i og for sig ikke personlig har ønsket denne Stilling; det, der er sket, er, at den daværende Minister har ønsket ham indsat i den. Men naar der altsaa ikke er nogen Art af politisk Moment i hele Sagen, vilde der efter min Mening ligge noget overmaade sundt i, om Folketinget enigt gav Udtryk for sin Villie til at drage de rette Grænser i Forholdet mellem Statsadministrationens Embeder og de store Erhvervsinteresser. Hvis det bliver Resultatet af Forhandlingen her i Dag, at man ikke er i Tvivl derom, vil det jo ogsaa række langt videre. Vi har for nylig set et mærkeligt Eksempel, vi har set, at den Omstændighed, at en Bestemmelse vedrørende Udenrigsministeriet i Tjeneste-

mandsloven ved en Uagtsomhed faldt ud ved Lovens Revision, øjeblikkelig blev benyttet af Udenrigsministeriets Direktør til at placere sig i Store Nordiske Telegraf-selskabs Bestyrelse, og at en Afdelingschef i Udenrigsministeriet øjeblikkelig benyttede sig deraf til at lade sig indvælge i Nationalbankens Repræsentantskab, alt under livligt Bifald fra den nuværende højtærede Udenrigsminister, og jeg formoder ogsaa fra Statsministeren. Man har her i Danmark altid saa overmaade let ved at forarges, hver Gang Interesse-kollisioner som dem, det her drejer sig om, viser sig at føre til større eller mindre Misbrug til Skade for Staten og Samfundet, men naar der er gaaet en ganske kort Tid, begynder man trøstigt forfra igen. Derfor tror jeg, at Folketinget vilde gøre Staten en værdifuld Tjeneste, om det efter denne Forhandling ikke lod Tvivl tilbage om, at man her har en Anskuelse, der er afvigende fra den, der har givet sig Udslag i det, jeg her har nævnt for Udenrigsministeriets Vedkommende, og den, der har givet sig Udslag i den tidligere Handelsministers Stilling. Og jeg vil udtale det Haab, at det ikke skal komme til at se ud, som om den højtærede Regering skal drives til at indtage samme Standpunkt.

Willesen: De Ændringsforslag, som vi har stillet under dette Ministerium, er jo stillede med samme principielle Begrundelse som vore Ændringsforslag under andre Ministerier. Det glædede mig at høre den ærede Ordfører meddele — hvad jo ogsaa kan ses af Betænkningen —, at man i Finansudvalget har taget Forbehold overfor Tilskuddet til Afholdelse af det andet nordiske Haandværker-Skolemøde i København. Jeg haaber, at dette Forbehold maa vise sig at være saa stærkt, at denne Bevilling udgaar, og kunde man følge det Fingerpeg, vi har søgt at give ved Fremsettelsen af vore Forslag, og tage endnu flere Forbehold ved tredie Behandling, skulde det kun glæde os.

Angaaende det Punkt i Betænkningen, som vedrører de store Honorarer til de forskellige Landmandsbank-Kommissioner, maa jeg ogsaa sige, at jeg finder, det er en Flothed, som ikke tager sig saa godt ud paa Baggrund af hele den Besparelspolitik og de stærke Besparelseskraav, som det nuværende Ministerium har rejst og er gaaet i Brechen for paa saa mange Omraader. Man maa jo sige, at den daværende Handelsminister har haft ikke ringe Uheld med disse Kommissioner, først ved at optage som raadgivende Medlem en